

عنوان مقاله:

واکاوی نقش وزارت بهداشت و درمان در جنگ تحمیلی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات دفاع مقدس و نبردهای معاصر، دوره 4، شماره 7 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

رسول یاحی - پژوهشگر گروه اجتماعی اقتصادی، موسسه تحقیقات اجتماعی کندوکاو، تهران، ایران

نوروز هاشم زهی - استادیار گروه علوم اجتماعی و ارتباطات، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شرق، تهران، ایران؛ aahoo.com

خلاصه مقاله:

در اغلب بحران ها به ویژه جنگ، کاهش تلفات انسانی، شرط اصلی پیروزی است. توسعه علوم پزشکی و استفاده از امکانات پیشرفته و تجهیز نفرات به آخرین فناوری های روز پزشکی، منجر به کاهش نقاط ضعف و افزایش عوامل پیروزی در جنگ می گردد. پژوهش حاضر با هدف واکاوی نقش وزارت بهداشت و درمان در جنگ، تلاش کرده تا با روش توصیفی تحلیلی و با استفاده از اسناد و منابع دست اول و دوم و روایت افراد مطلع، پشتیبانی این وزارتخانه از نیروهای درگیر جنگ در مقطع تاریخی ۱۳۵۹ تا ۱۳۶۷ را گزارش کند. با شروع جنگ تحمیلی، نظام بهداشت و درمان در هماهنگی با دیگر دستگاه ها، درگیر مسائل جنگ شد. نتایج نشان می دهد که توسعه آموزش بهداشتی و درمانی، توسعه بیمارستان و بخش های بیمارستانی در مناطق درگیر، ارائه خدمات درمانی بهداشتی به مجروحین بمباران شیمیایی و هوایی، ایثارگران، مهاجرین، آوارگان، پناهندگان، اسیران، تامین کادر درمانی و بهداشتی و تامین دارو و تجهیزات پزشکی جبهه ها و همچنین هماهنگی و اعزام مجروحین به خارج از کشور از مهمترین گونه های عملکرد تخصصی، و از سوی دیگر، جمع آوری و ارسال کمک های نقدی، کالایی به جبهه، اقدامات حقوقی و قانونی برای ایثارگران و دانشجویان شاهد و گسترش خدمات به جامعه برای بالابردن رضایتمندی از مهمترین گونه های عملکرد عمومی این وزارتخانه بوده است. همچنین ابتکار و خلاقیت، پویایی و انعطاف پذیری سریع، قدرت تصمیم گیری و آزادی عمل منطقی و موثر در صحنه عمل، سازماندهی متناسب با رزم و جذب نیروهای خلاق و نوآور، مدیریت و فرماندهی و کنترل انقلابی، حفظ روحیه خطر پذیری و جسارت به عنوان ویژگی های کنشگری بهداشت و درمان در جنگ احصاء گردید.

کلمات کلیدی:

جنگ تحمیلی، وزارت بهداشت و درمان، امداد، بهداری رزمی، پزشکی رزمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1741304>

